

FELSŐÖRSI

V. évfolyam 4. szám 2011. április
A Felsőörsért Közalapítvány Kiadványa

Hírmondó

A képviselő-testületi ülésen történt

Felsőörs Község képviselő testülete 2011. március 28-án ülésezett. Az alábbiakban olvashatnak a közérdeklődésre számító döntésekről.

A képviselő-testület rendeletet alkotott a játéktérnek létesítésének helyi szabályairól. Eddig erről nem volt helyi szintű rendelet Felsőörsön, de a képviselők úgy látták - ismerve a jelenleg zajló folyamatokat és gondolva a község hosszú távú érdekeire-, hogy szükséges egy, az országosnál szigorúbb rendelet megalkotása. Ez alapján a jövőben nem lehet a településmagban és környékén újabb játékgépek és nyerő automaták üzemeltetésére engedélyt kiadni (a jelenleg érvényben lévő engedélyeket a rendelet nem érintheti).

A testület ugyancsak szükségét érezte világos és egyértelmű keretek között rendeletben rögzíteni a - szokásjogként eddig is élő - helyi közutak és műtárgyaik létesítésének szabályait. Fő elv, hogy belterületi utaknál az érdekeltek 50 %-os, míg külterületi utaknál az érdekeltek 90 %-os anyagi hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy a beruházást (új útpépítés, aszfaltozás) az önkormányzat is támogassa.

Az önkormányzat meghirdette és egyben annak megfelelően módosította az önkormányzati tulajdonú bérlakásokra vonatkozó rendeletét, hogy elősegítse az újonnan kinevezett körzeti megbízott rendőr letelepedését községünkben.

A testület döntött arról, hogy a módosítás alatt lévő településrendezési tervében nem jelöl ki lakóépületek elhelyezésére is alkalmas kertgazdasági területeket, hanem ezt már csak az átfogó felülvizsgálattal együtt teszi meg.

A képviselő-testület két főépítész-jelöltet hallgatott meg és további főépítések meghallgatását tűzte ki célul.

Régóta jelentkező igény alapján az önkormányzat átalánydíjas szerződést kötött Sörény Ernővel az önkormányzati tulajdonú épületeknél (Faluház, Civilház, Iskola, Óvoda, Sporttöltöző) előforduló kisebb-nagyobb meghibásodások elhárítására, megelőző karbantartásra.

A képviselő-testület kifejezte szándékát, hogy a Bárókerti 55/30 hrsz-ú utat Körmeny József utcának, az 55/52 hrsz-ú utat Gáty Ferenc utcának kívánja elnevezni, egyúttal megkereste a közúttal érintett ingatlanok tulajdonosait, hogy véleményezzék az önkormányzat javaslatát. A fenti javaslatra beérkező vélemények többnyire támogatók.

Az Eperfa sor útfelújítására (aszfaltozására) szolgáló beruházás egy nyertes pályázatnak köszönhetően kivételesen kedvező konstrukcióban valósulhat meg. Öröm az örömben, hogy nem a várt mértékű támogatást ítélte meg a kiíró, ezért a hiányzó rész (a korábban az önkormányzat által önrészként vállaltan felül) biztosítására az

önkormányzat megkereste az érintett ingatlantulajdonosokat. Így amennyiben az ingatlantulajdonosok is hozzájárulnak a költségekhez a beruházás megvalósulhat és újra járható aszfaltos úton tudjuk megközelíteni a Kishegyet.

A képviselő-testület döntött arról, hogy a környezetvédelmi - pénzben nehezen kifejezhető - nyereségen túl a rezsiköltségben várható megtérülést és a jelenlegi kedvező pályázati konstrukciót kihasználva pályázatot nyújt be a Faluház energetikai (fűtés, nyílászárók, villamos hálózat) korszerűsítésére.

A képviselő-testület nyilatkozattétel céljából az Úttörő utcával érintett valamennyi ingatlantulajdonost megkereste azzal kapcsolatban, hogy egyetértene-e az Úttörő utca nevének megváltoztatásával.

A képviselő-testület a 052 hrsz-ú Hosszú utcában elhatározta 30 km-es sebességkorlátozás bevezetését.

A képviselő-testület költségvetésének általános tartaléka terhére 30.000,-Ft felhasználását engedélyezte tavaszi faültetésre a település belterületén. A faültetést az önkormányzat képviselőjében Pásztor István képviselő bonyolította.

A Képviselő-testület elhatározta, hogy a 2011. évi Falunapi rendezvény sztárfellépőjéül Vastag Csaba előadót kéri fel.

Szabó Balázs
polgármester

Tisztelt Olvasó!

„Információ” özön zúdul ránk a mára már megszámlálhatatlan média csatornán keresztül. Bár örülnünk kellene annak, hogy segítségükkel hihetetlenül kitágul az emberi megismerés világa, legtöbbször azt tapasztalhatjuk, hogy inkább elvakítanak a pro és kontra érvek, álláspontok és példálózások, minthogy tiszta képpel szolgáljanak. Kevesek rendelkeznek olyan megbízható „iránytűvel”, ami nemcsak eligazítja őket a média-rengetegben, hanem arra is képessé válnak, hogy a milliányi adat-szemét között megtalálják azt az egy-két értékes információ-morzst, melyek segítségével érthetővé válnak a világ összefüggései és végső soron kirajzolódik a lehetséges jövő.

Közös gondolkodásra hívom Önöket most azzal, hogy - vitaindító célzattal - figyelmükbe ajánlok két írást is áprilisi számunkban. Az egyik távolabbra tekint, és általános, az élet legalapvetőbb feltételeit körüljáró gondolatokat vet fel a túléléssel és a (közeli) jövőbeli életünkkel kapcsolatban. A másik sokkal konkrétabban egy, már több mint húsz éves cikket idézve csodaszép Malomvölgyünk megmentésére hív bennünket.

Kérem hát, ki-ki vegye elő iránytűjét és gazdagítson bennünket gondolataival, hogy most már rövid, néhány hónapos szellemi munka után cselekvéshez lássunk!

Kulcsár Tamás

Újságunk tartalmából:

Védelmet a Malomvölgynek.....	2. oldal	Fák - méhek - gyerekek.....	5. oldal
Kik lesznek a túlélők?	3. oldal	Jártamban	6. oldal
A véleményét kérjük.....	4. oldal	A Csitári hegyek alatt	7. oldal

Védelmet a Malomvölgynek!

Ez a cikk 1988. februárjában a Szabad Föld című hetilap hasábjain jelent meg. A szerzőt rabul ejtette Felsőörs természeti környezete, mégpedig annyira, hogy azóta itt él. A történelmi háttér adott ihletet neki arra, hogy az utcán ahol lakik Szegedy Rózáról nevezze el.

Az írás témája mai nap is ugyanolyan aktuális, mint 1988. február 19-én (a megjelenéskor).

Vajon mennyit haladt előre azóta a Malomvölgy védelmének ügye? Talán akad valaki, aki tud erre válaszolni?

Védelmet a Malomvölgynek!

Akad a Balaton homlokán egy csodatáj. Felsőörs mellett két völgy találkozik mesés hangulatot árasztóan. Oly ősi, annyira érintetlen, hogy érezhetné bár magát ezer esztendő előtt valónak, aki abban az erdők, sziklák övezte patak völgyében kószál. Ennek az apró tájdarabkáknak kérik védelmet mindazon magas hivataloktól és tenni erős, rangos illetékesektől, akiknek dolga, sőt szívügye a természet védelme.

Amikor szívemnek-lelkemnek oly kedves környék érdekében szót emelek, vajon lehetne-e tiszteletreméltóbb segítőtársam az ügy méltó fölemlegetéséhez Eötvös Károlynál, a Balatoni utazás című gyűjteményes mű nevezetesen szerzőjénél? Mindenfény magyarázat helyett álljon itt néhány sora bevezetőül:

„Munkám közben pihenőül, erögyűjtésül, le nem írható gyönyörűségül elnéztem a tájat. Egykor volt kedvem a rajzolatáshoz. Bohó ifjú mindent megkísérel. Sokszor jutott eszembe: ezért a tájért érdemes volna még egyszer mozgásba hozni a

rajzolószereket s talán az ecsetet is. Késő gondolat.

A lovasi hegyet jobbról mély völgy határolja. A felsőörsi Malomvölgy patakja s a lovasi Királykút patakja egyesülve csatangol a völgy fenekén, gyönyörű kertek, árnyas szilvasók között a faluig. Az a Királykút alacsony sziklából kibuzogó forrásvíz. A hagyomány szerint farszótó vadászat után ott pihent gyakran első királyunk, akit Szent István néven ismer a történet. Ha ez igaz: bizonyára ott ütötte föl sátorát a Mőrczahajlék közelében. Királynak való ez a hely volt.

A patak elhagyja a falut, és siet a Balaton felé. Útközben malmokat hajt. Azokat a régi patakalmokat, amelyeket árnyas fák, virágos mezők, zöld legelők, sok színben játszó, apróra hasított szántók vesznek körül.”

Ha a lanka tetején állván előre pillantok, a Balaton tavának háromszögletű cikke csillan szemembe a rája lefutó Malomvölgy nyiladékaiban. Balra az ősi templom tömzsi tömbje, keresztés, barnára avult rézföveggel köszönt. Innét látható

a szirt is, a Mike-palota hajdanvolt helye... Jobbra, amerre a Nap hegydunnába fúrja orrát estelen, ott egyes erdő pompázik egész éven át ezer színekben változtatván sárgát, barnát zölddel, veressel.

Fiaim – világgal ismerkedő kiskutyák gyanánt – fölfedezni kujtorognak nyaranta naphoszat réteken, ligetekben csigát, békát, gyíkot lesni meg. Ha engedi időm, hagyom magam elcsábítani általuk, az ő gyermeklelkük térképébe már berajzolt helyekre ámulni azon, a természet itt mily bőkezűn bánt a tájjal szépségek ajándékozása dolgában.

Csönd és béke lengi be az embertől szinte még most is alig háborított, mély völgyekkel, tisztás rétekkel tarkított, változatos teret a Királykút Felsőörs és Lovas között. Jó, hogy megszüntették a vámosi termelőszövetkezet marhatelepét idefönn, így az alóla eredő forrás nem mossa tovább a trágya büzös, barna levét a patakba, onnét meg a tóba.

Milyen jó, hogy az őstermészet öntápláló voltát itt úgy is megőrizheti, hogy öreg fáknak van módjuk állva halni meg, s a földre dőlven az avarba korhadván testükkel táplálják az alattuk eredt magoncokat. Erre (hál' Isten) nemigen zavarkolódik berregésével erdőmunkások kezében motorfűrész, erre inkább egy időben hangtompítójuktól megfosztott motorjaikkal kapaszkodtak a meredek völgyoldalakra suhanc legénykéik, hogy zengett belé a vidék. Immár nem

mélyülnek tájsebek a kipörgő kerek nyomán.

Szólok a Malomvölgy érdekében azokhoz, akik tehetnek hajdani tündérek jeles hajlékáért. Nos, az ügyben legilletékesebb – ifjú – miniszterium, az ugyancsak érdekelt megyei tanács tiszteletre méltó, nagy tudású szakértőinek véleményét kérném, érdemes-e hivatalos, bejegyzett védelemre ez a remek tájdarab, amely bizony nemcsak természeti értékekkel bír, de kulturális örökségünk egy részének hordozója is. Bizonyára nem kötődött, hogy Szegedy Róza a Kisfaludy Sándorral történt szomorú emlékü szakítása után ide jött búslakodni nagybácsijához, a felsőörsi prépost Szegedy Jánoshoz. „Ablaka ősrégi, gyönyörű templom ajtajára nézett. Keskeny utca választotta el tőle. Az egyházba menőket innen szokta nézni.” Alsőörs község közös tanácsa jó érzéssel épp ott nevezett el utcát a hajdonról, ahová nagybátyjától a Malomvölgyön át ellátott. A helyi közigazgatás az első lépést megtette hát a múlt emlékeinek itteni megőrzésében. Tudom, nem ez mostanság a legfontosabb dolgunk. Azt is tudom, pénzpatakunk alig csordogál és ez a vidék nem része a mostanság annyit emlegetett „Világörökségnek”, ám én megkockázatom, néhány ovális táblát azért mégis megérdemelne. Ezt szeretném kijárni „neki”.

Gyarmati József
(Szabad Föld,
1988. február 19.)

Dély Ferenc: Kik lesznek a túlélők?

S. Latouche (ejtsd: latus) francia közgazdász A nemnövekedés diszkrét bája című könyvében azt tanácsolja: mindenki, aki teheti, törekedjen saját életmért megteremlni, saját ruháját megszöni, s ne utazzék. S valóban, aki magányos óráiban, baráti beszélgetések során gondolkodott már az élhető jövő forgatókönyveiről, rá kellett, hogy jöjjön: csak szerény – nem szegény –, természetet, az emberi együttélési viszonyokat kímélő, a lelki békét megőrző életvitel, életmódok elterjedése jelentheti az emberi létezés megmaradásának elfogadható útját. Latouche és – most már mondhatjuk – számos tudós ebben a szellemben szeretné megszólítani a világ minden polgárát, így bennünket is.

Vajon mi, felsőörsi polgárok mit tehetünk a világért, pontosabban világunkért, magunkért, szeretteinkért, barátainkért, a faluközösségért, a község – talán joggal mondhatjuk – még mindig szép épített és természetes környezetéért?

A legeredményesebben mindenki saját értékvilágának, életvitelének át-

értékelésével járulhat hozzá a gondok orvoslásához. Ez az egyéni felismerés és válasz természetesen csak azok számára lehetőség, akiknek az Isten megadta a szentre, jóra, szépre, hasznosra való képességet. Könnyű észrevenni, hogy ezt az érzékenységet az Úr kortól, nemtől, iskolázottságtól, a munkamegosztásban elfoglalt helytől függetlenül osztotta el. S mondjuk ki, keveseknek. Még kevesebben – megkockázatom: senki – sem kapta meg az érzékenységen túl a sikeres tevékenység lehetőségét. Ennek természetes korlátja, hogy mi emberek – minden filozófiai embertan szerint – társas lények vagyunk. „Határaink” tehát összerosódnak. Éppen ez a szükségesség kell, hogy rádöbentsen bennünket, hogy csak társas cselekvésünk vezethet eredményre. A közösség megköveteli, hogy az együttműködésre, önmegtartóztatásra, lemondásra helyezzük a hangsúlyt az önzéssel, a versengéssel és az erőszakossággal szemben.

Az összetartó közösségek tényre jelentheti a túlélés reményét. Csak ezen a talajon tudnánk elérni,

hogy Felsőörs környéke ne váljon szemétdombbá, hogy ne bomblájon naponta a stihl fűrész, a fűnyíró, hogy ne égessék, s betonozzák le a „félődés” nevében az életet hordozó talajt stb.

A bölcs közösségi akarat – ha egyáltalán erre még képesek vagyunk – őrizhetné meg vízkészleteinket, szántóinkat, erdeinket, ligeteinket. A szándék csak akkor váltható tette, ha megkérdézzük magunktól: társadalmi tevékenységem, gyakorolt szakmám során mi is kerül ki a kezem alól? A kérdésre adott őszinte válasz bizonyára legtöbbször rádobbantene: semmi olyan, amit ne lehetne nélkülözni, semmi olyan, ami közvetlenül, kézzelfoghatóan hasznosítható, ehető, iható, felvehető, a hétköznapi életben használható. S ezen a ponton ismét Latouche felszólításához érkezünk. Tessék tudomásul venni – mondja -: alig 200 év alatt a liberális szellemiség, a kapitalizmus teljes csődöt mondott. Ideje élhetőbb, több ezer, százezer éven át az emberi élet újratermelődését megőrizni képes együttélési formák tanulságai felé

fordulni, s azokból meríteni.

Felsőörs „köztársaság” polgárai csak akkor tudnak hozzájárulni korunk túlélését jelentő ökológiai és humánökológiai válságának orvoslásához, ha hivatalos előjáróiktól elvárják a bátor, hosszútávra szóló gondolkodást és tetteket.

Aki az emberléptéket meghaladóan sebes, óriási és tömegszerű nagytechnológiáktól, a nagyszervezeti rendszerektől várja az életlehetőségek jobbra fordulását, végzetes tévedésben van. A kicsi szép – mondja E. F. Schumacher. A kézhez álló, az egészséges fizikai terhelést kiváltó, az alkotás lehetőségét hordozó, ugyanakkor termelékeny (nem pénzhozadékban gondolkodva) szerszámokkal lehet csak az új világot felépíteni, a régiből az élhető átmenteni. S aki ebben a világban ötletesebb, a közjót szolgálóbb, az élvezheti a közösség bizalmát, mert ő jutott legközelebb a MIT kell tenni és a HOGYAN kell tenni kérdésekre adott válaszokhoz.

Kalandra fel, felsőörsi polgártársaim, merjetekek szembenézni magatokkal!

Fák – méhek – gyerekek

2011. április első hétvégéjén faültetés volt Felsőörsön.

Honnan is voltak a fák?

Pályázat útján egy méhészeti nemzeti program keretein belül 2009-ben mézelő magoncokat nyert Bíró Zoltán méhészt. Ezeket a fákat előnevelte, majd községünk részére felajánlotta.

Ezek nagy terjedelmű, lombos, gyors növekedésű fák, amelyek igénylik a vizet, amivel Felsőörs gazdagon rendelkezik.

2010-ben e fákból ültetett el jónéhányat, idén kb. 30 darabot közösségi munkával, összefogással.

Jövőre is tervezi a fák elültetését a faluban. Sőt, idén is szeretne pályázni facsemetékre, és amennyiben nyertes lesz a pályázat, továbbra is, tehát évek múlva is szeretné a fákat folyamatosan ültetni Felsőörsön.

Nagyon szeretne japán cseresznye magoncokhoz hozzájutni, mert ez az egyik legszebb fa akkor, amikor virágzik.

Idén Evodiát (kínai mézesfa) ültettek el, főként a sportpálya környékére, kevesebbet a temető környékére, és néhányat

az iskola udvarára. A fák, védelmük érdekében műanyag hálót és karót is kaptak, rendszeres locsolással és környékének gyomtalanításával segítik a fák életbenmaradását, és fejlődését.

Zoli az iskolás gyerekeknek bemutatót tartott a méhek

életéről, munkájáról és a természettel való kapcsolatokról. Április 18-án az osztályokat külön-külön elvitte a saját kaptáraihoz, ahol védőruhán keresztül belenézhettek a kaptárak belsejébe, és csodálkozva tapasztalhatták meg, hogy „micsoda élet folyik itt belül”. Elmondta a gyerekeknek, hogy a természetben – amikor gyűjtögetnek – a méhek egyáltalán nem veszélyesek. Nem titkolt szándéka volt Zolinak, hogy a gyerekekkel megismertesse ezt az ősi mesterséget, hátha kedvet kapnak a későbbiekben a méhészkedéshez.

Felsőörs nevében köszönjük szépen Bíró Zoltánnak a felajánlott fákat, az ültetés megszervezését, és gyermekeink tanítását!

Plell Olga
közösségszervező

A Nők Felsőörsért Egyesület

ezzel a felhívással kéri a Felsőörsön lakó és adózó magánszemélyeket és vállalkozásokat, hogy adjuk

1 % - át egyesületünk javára ajánlja fel.

Adószámunk: 19380458-1-19

Támogatásukat a júniusban megrendezendő
SZÍNUTAZÁS A PAPÍRVILÁGBAN

c. rendezvényünk programjaival köszönjük meg.

Az Egyesületünk új székhelye:

Felsőörs, Szabadság tér 5. (Civilház)

Telefon: 70/39-46-919

FELHÍVÁS

A Felsőörsért Közalapítvány szervezésében 2011. szeptember 17-én kerül megrendezésre a Magyar Dal Napja. Várjuk jelentkezését azoknak, akik ezen a rendezvényen szerepelni szeretnének. Bővebb információt és a jelentkezéseket a tisleraniko@freemail.hu vagy Tislér Anikó Felsőörs Úttörő u. 4. címre kérjük. Muzsikáljunk és daloljunk együtt.

Tislér Anikó
titkár

Simon Gábor fafaragó népművész kiállítása a Református Parókia Gyülekezeti termében

A köztünk élő, művészi érzékkel és tehetséggel megáldott kortársaink helyi kiállításai mindig különleges színfoltjai közösségünk kulturális életének. Művészeink sajátos, érzékeny látásmódja, alkotásaik gazdag forma és színvilága a napi realitásokon messze túlmutató gondolkozásuk élettel töltik meg és emberi módon teszik elérhetővé mindennapjainkat. Ráski Mihályné írására, Simon Gábor kiállításának meleg hangú méltatására szeretném felhívni az olvasó figyelmét, mely Felsőörs honlapján található.

Kulcsár Tamás

Kedves Szülők!

Továbbra is szeretettel várjuk a szülőket és gyermekeiket (0-3 éves korig) zenés-játékos Ringató foglalkozásainkra kéthetente hétfőn fél 10-kor a Civilházban! Következő időpont: május 9-e!

TÁJÉKOZTATÁS AZ ÓVODAI ÉS ISKOLAI BEIRATKOZÁSRÓL

2011/12-es tanévre a Malomvölgy Általános Iskola első osztályába 14, a Miske Óvodába 17 gyermeket írtak be.

RENDEZVÉNYEK

Május 18. Kihívás napja, már 6. alkalommal!

Május 28. Gyermeknap gyermekek köszöntése

Felsőörsieknek

olcsóbb a strandolás 2011-ben

Örömmel adom közhírré, hogy képviselőtestületünk megkeresésére a hozzánk legközelebb eső strandok fenntartói Felsőörs polgárai számára a 2011-es idényben az alábbi kedvezményes strandbélépőket biztosítják:

Csopak strand:

Idény bérlet (kedvezmény nélkül)	Kedvezményes idénybérlet Felsőörsi állandó lakosok részére
23.000 Ft	8.000 Ft

Az idénybérlet kiváltásához 1 db igazolványkép szükséges.

Alsóörs strand:

Napijegy kedvezmény nélkül	Kedvezményes napijegy Felsőörsi állandó lakosok részére
550 Ft	Napijegy -30 %
	Az alsóörsi Endrődi Sándor Általános Iskolába járó gyermekekkel egy háztartásban élő egyenes ági hozzátartozók (szülők, testvérek) részére: az alsóörsi állandó lakosoknak megállapított kedvezmény
	Az alsóörsi Endrődi Sándor Általános Iskolába járó gyermekek részére: Ingyenes

Balatonalmádi - Budatava strand, káptalanfüredi nagystrand:

Napijegy kedvezmény nélkül	Kedvezményes napijegy Felsőörsi állandó lakosok részére
550 Ft	400 Ft

Balatonalmádi - káptalanfüredi kisstrand:

Napijegy kedvezmény nélkül	Kedvezményes napijegy Felsőörsi állandó lakosok részére
450 Ft	300 Ft

Kellemes nyarat, jó fürdözést kívánunk!

A kedvezményt biztosító szomszédos településeknek Felsőörs polgárai nevében ezúton is köszönjük!

Szabó Balázs
polgármester

A véleményét kérjük...

Ebben a rovatban, mint azt már megszokhatták, kikérjük a lakosság véleményét, valamilyen helyi jelentőségű téma kapcsán. Az e heti kérdések a településfejlesztéshez kapcsolódnak, a kérdésekre az interneten (www.felsoors.hu) lehet szavazni. A felmérés természetesen nem reprezentatív, mégis segíthet megismerni egymás véleményét, és hatással lehet a helyi döntések kimenetelére is.

E havi új kérdések:

A következő hónapban az alábbi kérdésekre várjuk válaszaikat az internetes szavazáson:

1. Támogatná-e további belterületbe vonások korlátozását, újabb lakóövezetek kialakításának féken tartását?

2. Ön szerint szükség van-e Felsőörsnek egy új fedett sportlétesítményre?

3. Ön hogyan oldaná meg az iskola előtt, az Úttörő utcában elhaladó forgalom csökkentését?

Az előző felmérés eredményei:

Az előző lapszámban megjelent kérdésekre 68, 64, 54 válasz érkezett be az alábbi százalékos megoszlásban.

1. Szeretné-e Ön, ha szigorodna Felsőörs „zajrendelete”?

57,4 % Igen, vasárnap és ünnepnapokon szigorítani kellene a korlátozást.

33,8 % Nem, a munka zaja a falusi élet velejárója.

4,4 % Igen, a turistaszezonban szigorítani kellene a korlátozást.

4,4 % Igen, minden időszakban további korlátozás kellene.

2. Elégedett-e Felsőörs „füstrendeletével”?

67,2 % Igen, a jelenlegi szabályozás megfelelő.

28,1 % Nem, bővíteni kellene az égetésre kijelölt időszakot.

4,7 % Nem, tovább kellene szűkíteni az égetésre kijelölt időszakot.

3. Igénybe venne-e Ön külön díj ellenében a zöldhulladék (avar, fű, nyesedék) elszállítását?

63 % Igen, csak időszakosan, vagy alkalmanként lenne szükségem az elszállításra.

37 % Nem, komposztálással és égetéssel szabadulok meg a zöldhulladéktól.

0 % Igen, tavasztól őszi rendszeres elszállításra lenne igényem.

Rovatfelelős: Pásztor István

A Civilház udvarának rendezése

2011. április 9. reggel 8 óra. Kicsi, de lelkes csapatunk ekkor kezdett gyülekezni a Civilház udvarán, hogy az előző napi gépi földmunkák után a tereprendezést elvégezze. Mindenki kapákkal, gereblyékkal, csákányokkal felszerelve érkezett és vetette bele magát azonnal a munkába. 10 óra körül már majd' huszan serénykedtünk, hogy a közösségi terünk udvara szebb legyen. Elkélt azért a segítség is, így örömmel fogadtuk a rögeket összetörő, talajt egyengető kisebb és nagyobb gépeket is. Amennyire lehetett kiszedtük és külön gyűjtöttük a köveket, gyökérdarabokat és mindent, ami nem való egy szépen füvesített udvarra. Mire az udvaron átfutó árok elkészült, előkerült a korábban a földbe lerakott elektromos vezeték is. Hamar áthúztuk a védőcsövön és már csak egy gyors lapátolás volt hátra ebéd előtt.

Miután mindenki jóllakott, egy kis pihentető gereblyézés kifejezetten jól esett a társaságnak.

Sajnos, az időjárás nem engedte, hogy a fűmagot is elveszük, de szerencsére volt, aki ezt magára vállalta.

Benedek Szabolcs

Felsőörs nevében ez úton is szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik részt vettek a Civilház udvarának rendbetételén:

Benedek Szabolcs, Csóka Tamás, Fojtyik József, id. Szalai János, ifj. Horváth Géza, ifj. Szalai János, Kántor Miklós, Kiss Szabolcs, Kulcsár Tamás és felesége, Mórócza Zsiga, Piller Péter, Szabó Balázs, Szöllösné Erika, Tislér Péter, Zywny János és felesége.

Papp Gyula
szervező

Az Egésznek a sikere jórészt a részletek pontosságában rejlik

Dr. Vízi Béláné Dr. Orosz Anna, a kémiai tudományok kandidátusa, nyugdíjas

Vass Csaba György most Öt kereste fel kérdéseivel. Erős, határozott egyéniségű asszony Dr. Vízi Béláné. Otthonukban beszélgettünk. Kérdéseimre a következőket írta le lapunknak.

15 éve mentem nyugdíjba a MTA főmunkatársaként a Veszprémi Vegyipari Egyetemen (VVE) (ma Pannon Egyetem) működött Petrol-kémiai Kutató Csoporttól. Itt kutató vegyész és egyben egyetemi oktató voltam.

Szülővárosom a felvidéki Kassa, amely 72 évvel ezelőtt, születésem idején éppen Magyarországhoz tartozott. A háború után azonban, az általános iskola alsó tagozatát már szlovák nyelvű és fennhatóságú iskolában jártam ki. Életem további szakaszai Miskolc-, Hatvan-, Debrecen-, végül Veszprémhez kötődtek. A Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem vegyész szakának elvégzése után a VVE Általános és Szervetlen Kémiai Tanszék gyakoronoka lettem. Itt ismerkedtem meg Vízi Béla első éves tanáreggédével 1963-ban, és ez az „ismeretség” ma is tart.

A vegyészlet már kis gyerekkorom-

ban, még Kassán megkapott, mikor láttam, hogy a szomszéd nagyfiú valami mézszószert anyagra vizet önt, és a pezsgő gázt meggyújtja, ami nagyot lobban (a karbidlámpa működését akarta bemutatni). Egyszer én is akartam sajátkezűleg kísérletezni. Hát sikerült. Ma is újraválasztanám a szakmát, és másképp tanítanám. A kémiát meg kell szeretetni szélesebb körben, a vegyi anyagokat tisztelni kell, és valamelyes hozzáértéssel kell használni.

A veszprémi városi körengetegből szabadulni akarván, és férjem szobrasi hajlamainak is engedve, vidéki telket kerestünk. Felsőfokú iskolázottságunk ellenére anyagi ellátottságunk nem éppen felsőfokú volt (gépkocsink nem volt), azért esett a választásunk a felsőörsi borsóföldek egy keskeny parcellájára, mert az viszonylag olcsó volt (víz, villany, aszfaltozott út még nem volt), de a buszközlekedés Veszprémbe megfelelő

volt. 1967-ben lettünk felsőörsi telektulajdonosok, és 1983-tól felsőörsi lakosok immár egy saját kis házban. Első ismerősünk Felsőörsön Oszter Mihály bácsi volt, aki a szomszédos telken szokta kaszálni a lucernát a tehenének. Mihály bácsi sok órát töltött a férjemmel a „kis pipázó” padon ülve, és pipázgatás mellett szívesen mesélt első világháborús élményeiről.

Felsőörsi lakosként mind többször vettünk részt a falu közösségi életében. Lányunk, Gabriella hamarosan barátokra, barátnőkre talált. Körmenydy atya emberszerető, vonzó egyénisége, és az akkor itt működő Edit és Apollónia nővérek hívó szavára részt vett a katolikus templom gyermekfoglalkozásain Borbély Judittal együtt, aminek igazán örültünk. Ezzel vált lányunk felsőörsi polgárrá.

Szeretem a verseket és a hangversenyeket. Nekem magamnak előadói képességeim nincsenek, de Gabi lányommal szívesen válogatok verseket, hogy ő azokat előadja a falusi összejöveteleken szép, meleg hangján.

Nyugdíjas éveim kezdetén ismerem meg jobban a falu közösségét.

Először a nyugdíjas klub tagjai közé hívtak Tislér Gyuláné, Vilma, és szívesen eljárak oda ma is a rendezvényekre, vagy csak egy kis beszélgetésre. A Nők Felsőörsért Egyesület létrejöttkor tagja lettem az Egyesületnek, ahol minden apró munkát szívesen vállaltam, vállalok. Az elvem az, hogy minden rám eső részfeladatot maradéktalanul, legjobb tudásom szerint el kell végezni. Az Egésznek a sikere jórészt a részletek pontosságában rejlik.

Szeretném, ha ez a falu unokáink Szülőfaluja lenne, a házunk az a szülői ház lenne, ahová visszavágynának, és vissza is térnének. A falu mindenkor vezetőinek is egyik fontos feladata, hogy elsősorban a fiatalok számára tegyék vonzóvá lakóhelyünket.

Magamnak (és nyugdíjas társaimnak is) kívánok még jó fizikai erőnlétet a sok-sok apró tennivalóhoz.

TV-nk nincs, helyette olvasunk, vagy az „ördög bibliájával” mulatjuk szabadidőnket.

Kívánjuk, hogy Vízi Béláné jó egészséggel, sokáig éljen családjá mellett a felsőörsiek javára is.

Vass Csaba György

Felsőörs ligeteiben I.

Eötvös Károly (1842. március 11-1916. április 13.) politikus, ügyvéd, író, publicista 1909-ben írta „A balatoni utazás vége” címmel XIX. század végi utikönyvét és anekdotagyűjteményét, amely minden a Balaton szerető és ismerő ember számára élvezetes olvasmány. A mű egy fejezetében Felsőörsről található hangulatos, romantikus leírást.

1. rész

„A Mike-palota se az már, ami negyvenkét év előtt volt. Akkor jártam meg, akkor néztem meg először. Akkor még sok faldarab megvolt belőle. Téglái, kövei, faragványai ott heverték szanaszét a falromok közt. Gyíkok, kigyók sütkéreztek a köveken. Apró, szelíd, tüzes szemük ott villogott. De a cserjék már megkezdtek hódításukat. Bangita, szömörce, fagyal, kökény, apró kőrís és cserfattyak már helyet foglaltak. A mohát, fűlfűt, a mindenféle kővirózsát árnyékkal kezdték borítani. Vadrózsa gyümölcse, kecskerágó virága már kezdte mutogatni aranyos és bíboros ragyogását.

Ma már nem úgy van. Kincskeresők összedöntögették a falromokat, feltúrták az épület alapjait, gödröket és buckákat ástak-hánytak a vár régi udvarán, s a természetet is elborította erdőfátyollal az egész Mike-palotát. A cserfattyak szálassá nőttek, az új nemzedék nem is tudja már, mi volt valamikor itten. Csak a hegy homlokának kis helye maradt kopaszon. Fe-

születet állított oda a buzgóság. Mint-ha temető lett volna itt valamikor. De rég eltűntek innen már a holtak szelmei. Azt a várat még az Árpád-királyok látták épnék, tiündöklőnek. Az a fészület is elkorhadt már. Körülötte pázsitfű, erdei virág, szöcskék serege. De mi volt hát az a Mike-palota? Hol feküdt az a vár, s miről volt nevezetes?

Azzal bizony mi nem törődünk, mikor épült, kik lakták, kik voltak uraságai és szép asszonyai, s hova lettek s hol porladoznak félezer év óta. Én ott csak Szegedy Róza nyomait kerestem.

Imádóját elvesztette a szűz. A délceg testőr elment a csaták mezejére. Hírt se hozott róla a nyugati szel. Él-e, hal-e: azt se tudta senki. Ah, az a gógánfai szerelmi viszály! A hajdon szív isteni haragja s a költő vad szenvedélye! Hány emlék, hány könyv, hány imádság, mennyi bánat utána!

Kisfaludy Sándor eltűnt. Hát Szegedy Róza hova lett?

A mi boldog emlékü Nagy Ivánunk, amikor az ország nemeseinek családi leszármazásait megírta, megemlékezett Szegedy Lászlórol is, aki ezelőtt közel kétszáz évvel született. S megemléki, hogy ennek legifjabb fiát Jánosnak nevezték. De történetéről csak annyit tudott, hogy pap volt.

Pap. Se több, se kevesebb, mint pap. Hol volt, mennyire emelkedett, mikor élt, mikor halt meg: mindezt nem tudja. Pedig ennek a papnak Szegedy Róza életében nagy szerepe, a költő sorsára nagy befolyása volt. Talán

Kisfaludy, a délceg testőr e pap nélkül sohase lett volna költővé.

Ez a pap unokatestvére volt Szegedy Ignácnak, Róza édesapjának. Róza a család szemefénye, a pap a család tekintélye és bölcsessége. A pap sehogy se akarta, hogy a költő Róza vőlegénye legyen. Minden bölcsességével tiltotta a fiatalok barátságát.

Amikor Róza még kisleány volt, futkározó gyerek volt akkor lett Szegedy János felsőörsi prépostja. Árpád-kori prépostság a felsőörsi. A prépost a Bathány hercegek udvari gyóntatója. A hercegek adományozták a gazdag jutalmat. A Szegedy nemzetség akkor is hatalmas volt már, ebből a nemzetségből akartak prépostot.

A prépost jó pap s bőkezű, derék magyar nemes úr volt. Gyönyörű, tágas, kényelmes úrilakot épített Felsőörsön, mely ma is prépostlakás. Itt lakott s itt is halt meg, s bár a Szegedyek ősi tanyáitól kissé messze esett, de azért az atyafi látogatást szorgalmasan gyakorolta, s Róza növekedésére gondosan ügyelt. A leány ragyogó szépségétől s neme lelki bájaitól a család emelkedését várta. Ezért nem akarta, hogy Kisfaludy Sándor legyen a férje.

Ember tervez, Isten végez. Megtörtént a gógánfai szerencsétlenség, s amikor ennek hírére a prépost Rózához sietett, a ragyogó szűz helyett szíve tört leánykát talált, kinek arcán hervadozóban voltak a rózsák, égszínkék szeméből könnyű harmatozott,

kebléből sóhajok törtek elő. De nem panaszkodott. Keserű szó nem hagyta el ajkát. Annál nagyobb volt a szenvedése. Akkor látott, akkor tudott meg a jó pap mindent. A két szerető szív elszakadt egymástól, de a leány szíve halálos beteg lett tőle. A jó pap óhajta ugyan teljesülni, a fiatalok nem lettek egymásé, de azért az ő Rózája, az ő angyal hűga mégse lett másé. Szívét nem adta oda lépcsőül a család emelkedésére.

Leányszerelem elmúlik, beteg szív meggyógyul, idő és távollét mindent megporvosol. Így gondolkodott a bölcs pap.

Ó, bölcs pap, igazad van. Ha imádkozol, ha szent ígét hirdetsz, ha elsovadt lelkeket ápolgatsz: igazad van. De Szegedy Rózánál nincs igazad. Az ő szíve, az ő szerelme a nemzet nagy költőjének van fölszentelve, istenek vigyáznak arra.

Árva lett a szűz, apja, anyja elhalt. Akkor azt mondta a bölcs pap Szegedy Rózának:

– Edes jó leányom, én aranyos szentem, jójj el hozzám, keress vigasztalást az én hajlékomban. Istennek szentegyháza mellett, Felsőörs ligeteiben, a tiündöklő Balaton partján megtalálod szívednek nyugalmát.

Így került Szegedy Róza Felsőörsre.”

Folytatás a következő számban...

forrás:
<http://mek.niif.hu/04900/04924/html/balaton0054.html>

Jártamban...

A kiállítás

Március 31-én a Civil Baráti Kör meghívására Saller Endre festőművész képei kerültek kiállításra a Civilházban. A tárlatot Szabó Balázs polgármester nyitotta meg, aki röviden és frapánsan bemutatta a -felsőörsiek számára sem ismeretlen- művész pályafutását. Az alkotó megköszönte a méltányoló szavakat, s örömet fejezte ki, hogy a megnyitóra sokan eljöttek, előzetes tapasztalatai egy korábbi tárlata kapcsán negatívák voltak. Egyik képére mutatva rögtönzött rajzórán vehettünk

részt, hiszen Saller Úr beavatott minket néhány festészeti trükkbe is. A képek híven tükrözik az alkotó mottóját: „A jó kép hat az értelemre és az érzelemre...”. A tájképek, csendéletek jól megférnek a vallási témájú festmények mellett, bevallom képzeletben Saller Endre képeivel már berendeztem az otthonunkat. A szép számú festmény mellett grafikák és linómetszetek is kiállításra kerültek.

A faültetés

Az önkéntesség önkéntes-séget szül - ismét bebizonyí-

tottuk, hogy képesek vagyunk megmozdulni, nem kímélve fizikai, szellemi erőnket, néha pénztálcánkat, ha áldozatkész munkáról van szó. Így történt ez április első hétvégéjén, amikor Bíró Zoltán méhészfalutest szervezett. Az általa felajánlott 28 fa az iskolaudvarban, a foci pályánál, a temetőnél verhet gyökeret. Köszönet Dongó Attilának, aki kiásta a gödröket, az Önkormányzatnak az eszközök biztosításért, és mindenkinek, aki segített a köves talaj megművelésében. A résztvevők dacoltak a hideg széllel, a szemer-

kéző esővel és a nehezen megmunkálható földdel. Az ásót, lapátot egymás kezébe adva, egymást segítve ültették a hárs- és kínai mézes fákat. Iskolások és nyugdíjasok, középkorúak és fiatalok fogtak össze a jó ügy érdekében. Az előre eltervezett három napos munka a sziklás talaj miatt hétfőig elhúzódott, a fák (időszakos) locsolásáról is gondoskodni kell(ett). Remélem unokáim is látni fogják, ahogy unokáik a fák alatt futkároznak a foci pályánál...

P. Ancsa

Gyerekek foci

Szeretnék köszönetet mondani azoknak, akik a felsőörsi nőnap rendezvényen tombolavásárlásukkal támogatták egyesületünket abban, hogy legifjabb játékosainknak egy új mezgarnitúrát vásárolhassunk. Rajtuk kívül köszönettel tartozunk Plell Olgának, hisz az ő ötlete volt, hogy a tombola bevételét e nagyszerű célra fordítsuk.

A gyerekek kitörő örömmel fogadták az új, gyönyörű mezeket és nagyszerű játékkal és eredményekkel hálálták meg az önzetlen segítséget a tavasz folyamán eddig megrendezett füredi és almásdi Bozsik-tornán.

Örömmel írom, hogy ezen a tavaszon minden eddigénél nagyobb létszámmal kezdtük meg az edzéseket. A srácok szinte mágnesként vonzották a pályára azokat

a gyerekeket, akik korábban már abbahagyták a focit vagy még nem kóstoltak bele ebbe a nagyszerű sportágba. Az eddigi 15-18-as létszám 10-12 emberrel bővült így nem ritkán 25-30 gyerek rúgja a labdát edzésen. Hetente két edzésen és félévénként 3-3 tornán vehetnek részt a fiatalok, akikből remélhetőleg ennek az évtizednek a végére többen bemutatkozhatnak akár a felnőtt csapatunkban is. A jó példa előttük van, hisz jelenlegi felnőtt és ifjúsági csapatunkban sokan szerepelnek azokból, akik a 2002-ben indult Bozsik-programból nőttek ki magukat csapataink meghatározó tagjaivá. Természetesen ehhez nagyon sok kitarás és a labdarúgás iránti feltétlen elkötelezettség szükséges.

Galambos Zsolt

Álló sor: Lakatos András, Nyíró Máttyás, Kocsis András, Trombitás Zoltán, Borbély Kristóf, Havelda Alex, Tomkó Krisztián, Kovács Erik, Tóth Patrik, Nagy Kevin, Szélesy Bence, Szabó Bence

Ülő sor: Papp Kristóf, Lengyel Máté, Trombitás Balázs, Benedek Zalán, Szélesy Dániel

Hiányzik a képről: Csonka Krisztián, Kántor Gergő, Kántor Levente, Varga József, Mekler Dávid, Mekler Balázs, Simon Krisztián, Simon Balázs, Derzsi Norbert, Nagy Dániel, Csabai Dániel, Nyitrai Marcell, Moldovan Michael

Szépülő templomdomb

Mint ahogy már korábban e lap hasábjain hírt adtunk róla, elkezdődött a Templomdomb helyreállítása.

A leromlott KALOT-ház bontása 2011. január közepén fejeződött be. Az épület helyén – a műemléki hatóság határozatának megfelelően – meg kellett hagyni a kultúrház építése előtt már ott állt régi tornácos ház pincéjét.

A katolikus egyházközség képviselőtestülete egyhangú szavazással úgy döntött, hogy a pincelejárát homlokfalát igényesen, a műemlék környezethez méltó módon kell megépíteni.

A homlokzatfal rajzát és a pinceajtót Orbán György felsőörsi asztalos mester készítette el.

A kőfalak Hebling László al-sőörsi kőműves mester és munkatársai – Csordás Attila, Vígh László – munkáját dicsérik.

A falban elhelyezett évszám-táblát Nász Antal hidegkúti vállalkozó kőfeldolgozó üzeme adományozta az Egyházközségnek.

A kőművesmunka 2011. március végén fejeződött be. A munka már menetközben sok érdeklődőt vonzott és a látogatók a dicsérettel sem fukarkodtak.

A homlokzatfal tehát elkészült, reméljük sokaknak tetszésére lesz, de sok tennivaló van még hátra a templomdombon.

Hogyan haladjunk tovább?

El kellene végezni a finom tereprendevezést, a parkosítást, világítás kellene. Fel kell újítani

a támfalakat, lépcsőket, korlátokat.

Célszerű lenne mindezt összekapcsolni a Batthyány tér rendezésével, parkolóhelyek kialakításával. Az egyházközség megbeszélést kezdeményezett a tárgyban az Önkormányzattal. Az egyházi terület és a közterületek határvonalán álló támfalak jó állapota közös érdek. (2011. január közepén egy kb. 6 m-es falszakasz már megomlott, amit az épületbontást végző szakemberekkel falaztatott vissza az egyházközség.)

2011. április elején az Önkormányzat és az egyházközség képviselői egyeztetést folytattak, amelynek során körvonalazódni kezdett a lehetséges együttműködés közös Leader-pályázat benyújtásának formájában. Egy sikeres pályázat megteremtheti a pénzügyi alapokat a folytatáshoz. De addig is tovább kell dolgoznunk a jó elképzelések kialakításán és a saját pénzügyi rész megteremtésén.

Mindezekhez támogatásra van szükség. Támogatást kérünk mindenkitől, régi és új lakostól egyaránt, mindenkitől, aki magának érzi faluját és benne az ősi, sok történelmi vihart látott templomdombot.

Itt minden jó gondolatnak, minden jó szívvel adott forintnak, minden kapavágásnak becsülete van.

Felsőörs, 2011. ápr. 15.

Piller Róbert
egyházközségi elnök

A Csitári hegyek alatt

Pogrányi kirándulás

Testvér településünk meghívására április 2-án egy csodálatos hétvégét tölthettünk el Pogrányban, ahol barátságos vendéglátás mellett a borainkat is megmérethettük egy borversenyen.

Pográny község Szlovákiában, Nyitra kerületben, a Csitári hegyek közelében helyezkedik el, lakosságának jelentős része magyar ajkú, és a mai napig lelkesen őrzik a magyar nyelv és kultúra hagyományait.

Szombaton ebédre vártak bennünket, ahol baráti fogadtatás után bőségesen belakmározhattunk finom gulyáslevesből és pörköltből. Ebéd után a szőlőhegy fele vettük az irányt, ahol a helyi bortermelők láttak vendégül bennünket pincéikben, rendkívül nagy vendégszeretettel, és ahol szőlészettel, borászattal kapcsolatos tapasztalatainkat is megoszthattuk egymással egy-egy pohár bor mellett.

Estére visszatértünk a kultúrházba, ahol megtudhattuk a borverseny eredményeit (mintegy 150 tétel került elbírálásra!). Vacsora közben visszakóstolhattuk a borokat, melyek dalra fakasztották az egybegyűlteket, nagyon jó hangulatú, éjjelbe nyúló mulatozást eredményezve.

Másnap a reggelit követően részt vettünk a vasárnapi misén a pogrányi katolikus templomban, melynek talán legmeghatóbb pillanata a magyar Himnusz eléneklése volt, a mise végeztével.

Az ebédig hátralévő időt sétával töltöttük, természetesen egy

szőlőhegyen, ahol a nagy ritkaságnak számító leánykökörtcsin virágzását is megcsodálhattuk.

Délben a bőséges ebéd közben még jól elbeszélgettünk, majd elbúcsúztunk „testvéreinktől”, a mielőbbi találkozás reményében.

Kedves Pogrányi Barátaink!

Ezúton is szeretnénk megköszönni a szíves vendéglátást, és szeretettel várunk Benneteket Felsőörsön a nyáron.

Tóth Balázs

Résztevők: Antal Gyula (sofőr), Pohl József, Györffy Sándor, Tóth Balázs

Borverseny eredmények:

Gelléri pince: cuvée (arany), olaszrizling (ezüst), chardonnay (ezüst), juhfark (ezüst), szürkebarát (ezüst), rozé (ezüst)

Levendula pince: cuvée (arany), olaszrizling (ezüst), rozé (ezüst), cab.sauv. (ezüst)

Pohl József: olaszrizling (bronz), rizlingszilváni (bronz)

Strenner István: olaszrizling (ezüst)

Tóth Balázs: olaszrizling (ezüst)

Harmóniában a természettel

Virágok és méhek

Növénytermesztőnek, kertészeknek és növény védőknél szánt havi szaklapban megjelent írás jutatta eszembe a gyermekkoromat.

A 60-as évek elején a tanyánk (házunk) körül valósággal előzönlötte a learatott földet a tarlóvirág, vagy tisztes fű. Egy városi méhészt a vándortanyáját a mi házunk háta mögött ütötte fel. Minden évben jókora mézes üveggel fizetett a méhek eltűréseért. Különösebb gondot csak édesanyánknak okoztak a bogarak, aki allergiás volt a méhszúrásra. Következésképpen nyaranta felduzzadt ábrázattal tette a dolgát, az udvaron mosott.

A tarlóvirág abban az időben még az egyik legfontosabb méhlegelőnek számított.

Később jött az ipari mezőgazdaság, az aratás utáni gyors tarlószántással. Akkoriban kifejezett ellentét alakult ki

növény termeszők és méhészek között.

Vajon, ha ma a gazda nem igyekezne azonnal betárcsázni a földet ki nőne-e a tarlóvirág? Valószínűleg igen.

Próbáljuk meg, hátha sikerül újra a növényt feléleszteni. A jelenlegi parlagfűörület ennek gátat szabhat! Mert a fűdövízzel kiöntjük a gyereket is, hiszen a kaszálásnak, tárcsázásnak más virágzó fajok is áldozatul esnek. A parlagfű kaszálása is rontja a vadon élő egyre fogyatkozó növényfajok esélyeit. Mert az allergiát okozó gyomnövényvel együtt számos más fajt is kiirtanak az emberek.

Érdemes lenne ezt újra gondolni és a parlagfűmentesítést szelektíven, a biodiverzitás, vagyis a biológiai sokszínűséget megőrző módon végrehajtani.

Kezdjük tehát el itt a Balaton felvidéken a mi kis falunk-

ban, hátha felfigyelnek ránk és követnek bennünket.

Mivel tavasszal nincs még parlagfű, ezért egy kéréssel fordulok minden kerttulajdonos és gazdálkodó felé. Ha lehet, várják meg, míg a növények virágba borulnak. Gyönyörködjenek benne. Várják meg a méhek napját, május elsejét és utána kezdjék el az általánosan megszokott kaszálási munkálatokat.

Évek óta hallani, hogy titokzatos kor pusztítja a méhállományt. Ez a tény, a világ mezőgazdaságát is fenyegeti.

Amerikai Egyesült Államokban egyes méhfajok száma kilencven százalékkal csökkent az elmúlt évtizedekben. Riasztó tények világosan jelzik, hogy Amerika mezőgazdaságát és vadvilágát is veszélyezteti a méhek titokzatos eltűnése. Legfontosabb probléma, hogy a falusi városiasodás miatt megváltoztak a méhek

életkörülményei. Egyre több agresszív vegyszerrel kezelt növényt is be kell porozniuk. Vajon meddig?

Az élelmiszerek harmadának a beporzásnál van kapcsolata méhekkel. A beporzó rovarok eltűnése élelmiszerhiányt hozhat létre.

A méhek és virágok kapcsolata rendkívül szoros, hiszen a méhek a virágos növények nélkül nem léteznének.

A növények közül sok faj fennmaradását ezek az apró élőlények biztosítják.

Felelősek vagyunk cselekedeteinkért. A földet nem apáinktól örököltük, hanem unokáinknak adjuk kölcsön.

Albert Einstein gondolataival zárnam:

„Ha a Földön a méhek elpusztulnak, akkor öt év múlva kihal az emberiség is.”

*Bíró Zoltán
méhészt*

Játszani voltunk...

Ez így önmagában nem olyan „nagy dolog”, de amikor kiderül, hogy **200 kisdíák játszott közösen nagy lelkesedéssel egyszerre**, az már érdekes.

2011. április 15-én a Kelet-Balaton Kistérség Közkincs Kerekasztal szervezésében drámajátékok tanulását vehettek részt a Malomvölgy Általános Iskola 4. osztályos tanulói, Felsőörsöt képviselve. A ren-

ket és fantáziagépeket is kellett készíteni.

A két játékező a felszabadult és örömteli játékhoz nagyban hozzájárult, óriási hangulatot alakítottak ki, és ehhez legalább akkora hangerő is társult. Nagyon izgalmas, vicces, szórakoztató, de ugyanakkor nehéz, agykerekeket alaposan megmozgató feladatokat játszottunk, tanultunk.

dezvényen részt vettek kistérségünk iskolásai, így tehát voltak Litéről, Szentkirályszabadjáról, Balatonkeneséről, Balatonalmádiból is gyerekek.

A játékra a Györgyi Dénes Általános Iskola új tornatermében került sor, melyet megpillantva eltávtottuk a szájunkkat, mert olyan szép és nagy. Eleinte megilletődöttünk, de hamar otthon éreztük magunkat a rajtuk kívül majdnem 200 (közel egykorú) gyerekkel együtt, akik izgatott zsvallyal várakoztak velünk együtt a teremben. Aztán a rövid köszöntő után elkezdődött... A gyerekek kb. 20 másodperc alatt küzdötték le „szégyenlösségüket”, félelmeiket”, és merültek bele a játékba. Volt barátkeresős, színkeresős, evolúciós, kidobós, kukacos játék, állóképe-

Ebédre szendvicset, üdítőt, búcsúzóul pedig jégkrémet kaptunk. Majdnem három órán át tartott a játék, amely tele volt mozgással is, úgyhogy nagyon elfáradtunk.

Amikor a gyerekeket faggattam, hogy melyik játék volt a legjobb, szinte mindegyikük mást mondott, talán az „Evolúció” nevű játék volt a legnépszerűbb. Azt az ígéretet kaptuk tőlük, hogy megtanítják majd az iskolatársaiknak is. Hajasné Zsédely Mónika tanítónő és jómagam kísértük el a gyerekeket. El kell ismernem, hogy nem csodálkoztunk a gyerekek fáradtságán, hiszen mi magunk is alaposan elfáradtunk a rengeteg élmény, tanulás és nevetés közben.

Plell Olga
közösségszervező

Mandula Ünnepe

A Balaton Riviéra Turisztikai Egyesület programjában szerepet kapott a Kelet-Balaton Többszélű Kistérségi Társulás Közkincs Kerekasztala, hiszen a szombati (április 16-i) napon délután Csopakon kistérségünk amatőr művészeti csoportjai és előadói is lehetőséget kaptak bemutatkozásra. Ebben a csoportban Felsőörsöt az Angels I. és II. moderntánc-csoport és Szőkéné Vízi Gabriella képviselte, mindnyájan szép sikert arattak.

A Mandula Ünnepe Felsőörsről fellépett még a Búzavirág Népdalkör és Strenner Viktória, akik szintén nagy sikert arattak.

Köszönjük szépen, hogy öregbítették Felsőörs jó hírnevét!

- A Mandula Ünnepe programjai közül Felsőörsön borverseny volt a „Balaton Riviéra zászlós” boráért,
- „Mandulavirág- 20” névvel teljesítménytúra volt, melyen 160-an vettek részt,
- nordic-walking túra indult Csopakra,
- virágvasárnap előadás és játszóház volt a református parókián,
- valamint Simon Gábor fadaragó népi iparművész kiállításának megnyitójára is sor került (szintén a református parókián).

Plell Olga

Háza, telke eladó?

Segít a CSUDIJO-STUDIÓ!

Ingyenes regisztráció - Teljes körű ügyintézés
1998 óta az ingatlanszakmában - Megbízhatóság

Részletekért hívjon!

Magasmarti Anikó

Tel: +36 70/3800-296;

E-mail: csudijo.studio@gmail.com

Tűzifahasító Kft.

CSER KÖRIS TÖLGY BÜKK AKÁCS HASÍTVÁ és KUGLIZVA is kapható!

TELEFELY: FELSŐÖRS
TEL: 06-30/864-3125

Ár: 21 000 Ft/10 mázsa/erdei köbméter

Erdei köbméter: 1 x 1 x 1,75 m
ELLENŐRIZHETŐ!

Az ár tartalmazza a kiszállítást 20 km távolságig.